

**Kurumlar ile davalı arasında*
TL sözleşme bedeli ile *Şube
Müdürlükleri Mesuliyet Sahası
İçerisinde Su ve Kanal Yapım
Bakım ve Rehabilitasyon işi
sözleşmesi imzalandığını,
işin 12. hakedişi olan kesin
hakediş hesabında davalının
idarelerine *TL borçlu
olduğunun tespit edildiğini,
borcun *TL si teminat
mektubundan nakde çevrilerek
tahsil edildiğini,geri kalanı
* TL idare alacağı için iş bu
davanın açmak zaruretinin
hasıl olduğunu,*TL fazla
ödenen,* TL ceza, * TL
malzeme bedeli kesintisi*TL**

şantiye bedeli,* TL toplam alacaklarının olduğunu, kesin hakediş raporunda görüleceği üzere * TL lik iş yaptığı, ancak yükleniciye * TL ödeme yapıldığı, buna göre fazla ödeme yapıldığının tespit edildiğini, listede görülen gecikmeler için * TL ceza tahakkuk ettirildiğini, yükleniciye ihale konusu işte kullanılacak üzer teslim edilmiş olan ancak iade edilmeyen malzemelerin bedeli *TL olduğunu,tüm bu nedelerden dolayı * TL nin ticari avans faizi ile davalıdan tahsiline karar

verilmesi talebi

T.C.

BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİ

17. HUKUK DAİRESİ

DOSYA NO: 2018/1684 Esas

KARAR NO : 2018/1572

T Ü R K M İ L L E T İ A D I N A

İ S T İ N A F K A R A R I

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ: ...1. ASLİYE TİCARET MAHKEMESİ

TARİHİ : 22/03/2017

NUMARASI : 2014/1609 2017/261

DAVA : KAYIT KABUL

KARAR TARİHİ: 11/10/2018

6100 Sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 353. Maddesi uyarınca dosya incelendi,

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ:

DAVA:

Davacı vekili dava dilekçesinde özetle; Kurumları ile davalı arasında 22.11.2007 tarihinde 3.597.341,45 TL sözleşme bedeli ile "Bakırköy Behçelievler Şube Müdürlükleri Mesuliyet Sahası İçerisinde Su ve Kanal Yapım Bakım ve Rehabilitasyon(2)" işi sözleşmesi imzalandığını, işin 12. hakedişi olan kesin hakediş hesabında davalının idarelerine 264.210,89 TL borçlu olduğunun tespit edildiğini, borcun 228.000,00 TL si teminat mektubundan nakde çevrilerek tahsil edildiğini, geri kalanı 36.210,87 TL idare alacağı için iş bu davanın açmak zaruretinin hasıl olduğunu, 61.869,97 TL fazlaödenen, 15.839,58 TL ceza, 153.981,92 TL malzeme bedeli kesintisi+32.519.42 TL şantiye bedeli, 264.210,89 TL toplam alacaklarının olduğunu, kesin hakediş raporunda görüleceği üzere 3.574.649,60 TL lik iş yaptığı, ancak yükleniciye 3.627.081,78 TL ödeme yapıldığı, buna göre (52.432,18 TL + %18KDV 9.437,79=61,869,97 TL) fazla ödeme yapıldığının tespit edildiğini, listede görülen gecikmeler için 15.839,58 TL ceza tahakkuk ettirildiğini,

yükleniciye **ihale** konusu işte kullanılmak üzer teslim edilmiş olan ancak iade edilmeyen malzemelerin bedeli 153.981,92.-TL olduğunu, tüm bu nedelerden dolayı 36.210,87 TL nin ticari avans faizi ile davalıdan tahsiline karar verilmesi talebiyle açılan davanın yapıp bitirilen açık yargılaması sonunda;

CEVAP:

Davalı vekili cevabında; Duruşmalara katılmamış, mahkemeye hitaben bir cevap dilekçesi ibraz etmemiştir.

İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesi; Davacı tarafın konusu kalmadığından davanın esası hakkında karar verilmesine yer olmadığına, karar vermiştir.

İSTİNAF SEBEPLERİ

Davacı vekili istinaf taleplerinde;

İflas Müdürlüğünden gelen cevabi yazıda 18, 19, 20 ve 22 kayıt numaralı alacakların kabul edildiği, aciz vesikası düzenlendiği belirtilmiş, dava konusu alacak bunlar arasında yer almamasına karşın mahkemece "davacı tarafın alacağının iflas masasına kayıt edildiğinin bildirildiği görüldü" denilerek karar verilmesine yer olmadığına dair hatalı hüküm kurulduğunu, dava konusu alacak ile ilgili iflas müdürlüğünce işlem tesis edilmediği halde edilmiş gibi karar verildiğini belirterek İstanbul 1. Asliye Ticaret Mahkemesinin 22.03.2017 tarih, 2014/1609 E., 2017/261 K. sayılı kararının kaldırılmasına karar verilmesini talep ve istinaf etmiş; İstinaf dilekçesi davalı vekiline 11/06/2018 tarihinde tebliğ edilmiş, istinaf dilekçesine cevap vermemiştir.

DELİLLERİN DEĞERLENDİRMESİ VE HUKUKİ NİTELENDİRME:

Her ne kadar dava alacak davası olarak açılmış ise de davanın açıldığı tarihte davalı şirket hakkında 2 yıl önce iflas kararı verilmiş olması nedeniyle uyuşmazlığın kayıt kabul davası olarak kabulünün gerektiği, kayıt kabul davalarının İİK.nun 164.maddesi gereğince 10 günlük yasal süreye tabi olduğu, İlk derece mahkemesinin gerekçeli kararının davacıya 10/05/2018 tarihinde tebliğ edildiği, hükmün davacı tarafından en geç 21/05/2018 (Pazartesi) mesai bitimine kadar istinaf edilmesi gerekirken 24/05/2018 tarihinde (Perşembe) 10 günlük

yasal süre dolduktan sonra istinaf edildiği, ancak gerek kısa kararda gerekse gerekçeli karardaki hüküm fıkrasında istinaf süresi 2 hafta olarak gösterildiğinden Anayasa Mahkemesinin 26/06/2014 Tarih ve 2012/855 başvuru sayılı kararı ile Yargıtay 23.Hukuk Dairesinin 17/06/2016 Tarih ve 2015/3127 E. 2016/3720 K.sayılı kararı da göz önüne alındığında istinaf talebinin süresinde olduğu kabul edilerek;

İlk derece mahkemesince davacının alacağının iflas masasına kaydedilip kaydedilmediği sorulduktan sonra gelen yazı cevabına göre 4 kalem alacak talebinin kabul edildiği bildirilmiş ise de davacının uyuşmazlığa konu alacağının iflas masasına kabul edilen 4 kalem alacaktan biri olup olmadığı tam olarak açıkça, tereddüde mahal vermeyecek şekilde anlaşılamamaktadır. Davacı tarafın bu hususu istinaf konusu yaptığına göre bu husustaki beyan ve bilgilerinin alınarak, gerektiğinde iflas masasından yukarıda bahsedilen ve iflas masasına kabulüne karar verilen alacak kalemlerine ilişkin belge ve bilgilerin istenerek (gerek duyulursa bilirkişi görüşüne başvurulmak suretiyle) davaya konu alacağın, iflas masasınca kabulüne karar verilen ve ilgili yazıda belirtilen (sıra cetvelinde gösterilen 18, 19, 20 ve 22 nolu) alacaklardan biri olup olmadığının açık, net ve tereddüde mahal vermeyecek şekilde tespitinden sonra karar verilmesi gerekirken eksik araştırma ile yazılı şekilde karar verilmesi doğru olmamıştır. Davacı vekilinin istinaf taleplerinin bu nedenle kabulüne karar vermek gerekmektedir.

Kabule görede;

Davacıdan dava için gerekli harçlar alınmamış ise de;

Yargıtay içtihatlarında da işaret edildiği üzere; Yargılama harçları (temyiz harçları da dahil) 492 sayılı Harçlar Kanunu'nda ve çeşitli özel yasalarda düzenlenmiş olup mahkemelerce verilen kararların temyizi esnasında yine mahkemelerce kararı temyiz edenden alınması gereken temyiz harçları ve bu harçların ne şekilde alınacağı yasada açıklanmıştır.

Vergi ve harçlar yalnızca yasa ile konulur (ihdas edilir). Yine bir kişi ya da kurumun harçtan muaf olup olmayacağı, kişi

ya da kurumlarca yapılan bir işlemin harçtan müstesna olup olmayacağı yalnız yasa ile düzenlenir. Harçlardan muafiyeti ya da istisnaları düzenleyen kanun, genel nitelikteki Harçlar Kanunu olabileceği gibi her hangi bir kanun da olabilir.

Örneğin, bazı kamu kurumlarının kuruluş ve görevlerini düzenleyen özel kanunlarda, o kurumun yargılama harçlarından muaf olduğu, yine kurumun bazı işlemlerinin yargılama harçlarından müstesna olduğu yönünde düzenlemelere yer verildiği görülmektedir. Yukarıda da belirtildiği üzere, bir kişi ya da kurumun harçtan muaf olup olmayacağı, kişi ya da kurumlarca yapılan bir işlemin harçtan müstesna olup olmayacağı yalnız yasa ile tespit edilebilir. Bir kişi ya da kurumun yargılama harçlarından muaf olabilmesi için muafiyeti düzenleyen yasada o kurumun “yargılama harçlarından muaf olduğu” açık ve net bir şekilde hüküm altına alınmalıdır. Vergi ve harçların yasallığı ilkesi bunu gerektirir.

2560 sayılı İstanbul Su ve Kanalizasyon İdaresi Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun’un 21 inci maddesinin “a)” fıkrasında, İSKİ’nin görevleri için kullandığı taşınmaz malları, tesisleri, işlemleri ve faaliyetlerinin her türlü vergi resim ve harçtan muaf olacağı belirtilmiş ancak kurumun yargılama harçlarından bu kapsamda teyiz harçlarından muaf olduğu yönünde açık bir düzenlemeye yer verilmemiştir.

Bakanlıklar tarafından çıkarılan düzenleyici işlemlerle (yönetmelik, yönerge, genelge vb.) bir kişi ya da kurumun vergi ve harçlardan muaf tutulması mümkün değildir. Yine yargılama yetkisi bulunmayan Adli Yargı Adalet Komisyonu Başkanlıklarının bir kişi ya da kurumun yargılama harçlarından (ve teyiz harçlarından) muaf olduğu yönündeki görüşleri o kişi ya da kurumun yargılama harçlarından (ve teyiz harçlarından) muaf olduğu yönünde mahkemeleri bağlamaz.

Bu nedenle, İSKİ, ASKİ gibi büyükşehir belediyelerinin bünyelerinde bulunan, tüzel kişiliği haiz, su ve kanalizasyon işlerini yürüten idareler (kurumlar) yargılama harçlarından ve bu kapsamda teyiz harçlarından muaf değildir. (Yargıtay 5 HD.nin 20/12/2017 Tarih ve 2017/26681 E. 2017/29475 K. – 9.HD.nin 16/11/2017 Tarih ve 2015/16032 E. 2017/18454 K. –

4.HD.nin 16/11/2017 Tarih ve 2017/1505 E. 2017/1315 K. –
8.HD.nin 11/10/2017 Tarih ve 2015/9174 E. 2017/12662 K. –
23.HD.nin 17/12/2015 Tarih ve 2015/2938 E. 2015/8242 K. –
17.HD.nin 10/07/2014 Tarih ve 2014/13585 E. 2014/11209 K. Vb).
Açıklanan eksikliğin mahkemece giderilmesi her zaman mümkün
olduğundan yanlışlığa işaret etmekle yetinilmiştir. Sonuç
olarak yukarıda yapılan açıklamalar ışığında; Davacı vekilinin
istinaf talebinin kabulüne, ilk derece mahkemesi kararının
kaldırılmasına karar vermek gerekmiş olup, aşağıdaki hüküm
kurulmuştur.

H Ü K Ü M : Gerekçesi yukarıda izah edildiği üzere;

1-Davacı tarafın istinaf başvurusunun esasa ilişkin sebepler
incelenmeksizin KABULÜNE,

2- -İstanbul 1. Asliye Ticaret Mahkemesinin 22/03/2017 Tarih
ve 2014/1609 E. 2017/261 Sayılı kararının HMK'nun 353/1a.6
maddesi uyarınca KALDIRILMASINA,

3-Dosyanın, Dairemiz kararına uygun şekilde yargılama
yapılmak ve yeniden bir karar verilmek üzere mahal
Mahkemesine İADESİNE,

4-İstinaf harçları peşin alındığından yeniden harç alınmasına
yer olmadığına,

5-Davacı tarafın yapmış olduğu istinaf yargılama giderlerinin
ilk derece mahkemesince yeniden verilecek kararda dikkate
alınmasına,

6-İstinaf yargılaması sırasında duruşma açılmadığından istinaf
kanun yoluna başvuran davacı yararına vekalet ücreti takdirine
yer olmadığına,

Dosya üzerinden yapılan inceleme neticesinde, 6100 sayılı
Hukuk Muhakemeleri Kanununun 353/1-a-6 bendi gereğince kesin
olmak üzere oybirliği ile karar verildi.11/10/2018